

[Hans Pinstrup.]

for, at Statsordninger og Reguleringer foruden store Administrationsudgifter giver rigt Raaderum for Vilkaarlighed og Uretfærdighed, og for, hvordan den ene Ordning fører den næste med sig?

Der er al mulig Grund for danske Landbrugere til at overveje, om det, der bydes her, er Prisen værd: De Reguleringer, som Tiden og Forholdene nødvendiggør, og som betinger den bedste mulige Produktionsøkonomi, burde vore landøkonomiske Sammenslutninger sætte alt ind paa at gennemføre uden om Lovgivningen. Denne Opgave vilde paa ingen Maade være større og vanskeligere end forrige Slægtleds, da de under voldsom Modstand og Mistænkeliggørelse brød nye Veje, rejste vore Andelsvirksomheder og rejste dem uafhængigt af Lovgivningsmagten; i samme Grad, som man skyder disse Opgaver fra sig og gaar den letteste Vej til Lovgivningsmagten, til Ministrene og Embedsmændene, mister Landbruget sin Indflydelse og Medbestemmelsesret.

I de Forhandlinger, der i Gaar førtes om Svinereguleringen, bebrejdede det ærede Medlem Hr. Korsgaard paa det konservative Folkepartis Vegne Landbrugsministeren, at han havde fulgt Indstillingen fra Landbrugets Organisationer i Stedet for at søge Landbokommissionens første Indstilling gennemført paa Trods af Landbrugsorganisationerne og Slagterierne. I Modstning til det ærede Medlem Hr. Korsgaard og Det konservative Folkeparti vil jeg sige den højtærede Landbrugsminister Tak for hans Stilling, og jeg ønsker at drage det frem her, fordi det i Virkeligheden drejer sig om et meget vigtigt Principspørgsmaal, nemlig: Skal Landbrugets Organisationer være de afgørende i de Reguleringer, som Tiden og Forholdene nødvendiggør, eller skal Lovgivningsmagten, de politiske Partier eller en eller anden Kommission?

Jeg opfordrer til at være opmærksom paa det Attentat, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard — og jeg forstod paa Det konservative Folkepartis Vegne — rettede mod Landbrugets Organisationer og deres Indflydelse. Hvem skulde vel være bedre i Stand til at gennemføre en Regulering som den omhandlede end Erhvervets egne Mænd, frigjorte som de er for de Vælgerhensyn og meget andet, som Partierne i denne Sal ikke saa let kan sige sig fri for? I dette vigtige Principspørgsmaal vil jeg stille mig paa den højtærede Ministers Side bag Landbrugets Organisationers Indstilling.

Bidrag af Betydning til Realisation af Landbrugets rimelige og retfærdige og for

Landbrugets Rentabilitet nødvendige Krav om Udligning mellem Eksportpristallet og de af Lovgivningen og Organisationsmagten skabte og opretholdte Pristal giver Landbokommissionen ikke.

I en Prishævningspolitik paa Hjemmemarkedet vil Eksporterhvervene naturligt altid komme til kort; med nænsomme Hænder værner man gennem Valutacentralen om Beskæftigelse og Udbytte inden for Hjemmeindustrien, men de store Beskæftigelsesmuligheder, som et rentabelt Landbrug vilde give, lader man ligge. Der var al mulig Anledning for Regeringen og Rigsdagen til at bemærke sig den Udtalelse, som de jyske Landboforeninger vedtog paa deres Delegeretmøde den 6. Oktober, og hvori man understreger den Kendsgerning, at dansk Landbrug paa tredje Aar arbejder med Underskud, samt paaeger, hvordan Landbruget ifølge Regnskaberne tvinges ind paa den Besparelsesvej med Hensyn til Vedligeholdelse af Driftsapparater og lignende, der videreført vil bringe stærkt stigende Arbejdsløshed. Man understreger, hvordan Landbruget Gang paa Gang har krævet som den sikreste og sundeste Vej ud af de økonomiske Vanskeligheder: En Nedbringelse af det almindelige Udgiftsniveau i Overensstemmelse med Landets ændrede Indtægtsmuligheder, og peger paa, at vil man ikke gaa den Vej, da vil i første Række en valutamæssig Hævning af Eksportpriserne bringe en virksomfuld Bedring af Landbrugets Betalingsdygtighed og dermed af Beskæftigelsesmulighederne og Opretholdelsen af Landets Økonomi.

Personlig betragter jeg — som Forholdene i Dag former sig, og former sig som Følge af Regeringens henholdende Politik med Hensyn til Udgiftsniveauets Nedbringelse efter Landets ændrede Indtægtsmuligheder — denne Vej som den virksomfuldste, den lempeligste og ogsaa den retfærdigste i sine Virkninger Landets Befolkningsdele imellem og som den Vej, hvorved der slaas mindst i Stykker. Ad den Vej vilde man kunne bringe Landbrugspristallet og de andre Pristal nærmere sammen og gøre en rolig Afvikling af de forskellige Forpligtelser, saadan som de findes i et stort Kroneantal Mand og Mand, Erhverv og Erhverv imellem, mulig og saavel — hvad man bør erindre — i By som paa Land, man vilde skabe øgede Muligheder for Arbejde og Omsætning.

Var man i Januar enedes om en Sterlingkurs af 25, der vel noget nær vilde svare til det Krav, som Husmandsforeningerne og Landboforeningerne i Fællesskab rejste om